

Giới thiệu đầu tư

Lê Đắc Ngà

[B.B.T: Ăn cỗm mới nói chuyện cũ:

- Nhờ lúc đi học phải ở trọ ăn cỗm tháng. Tiền ăn ở đóng mỗi đầu tháng mà vào khoảng 6 tay là phải ăn cỗm với nồng độ lỏng vì chả... thua hết.

- Một sáng kia, người láng giềng đón nhà đi. Vợ con khóc lù bù. Hỏi ra mới biết chồng đánh bạc đã bán nhà và đã thua hết vào lúc nửa đêm. Sáng ngủ dậy bà vợ mới biết.

- RENO là trung tâm đánh bạc thứ nhì của Mỹ sau LAS VEGAS. Mỗi cuối tuần, hàng ngàn chàng ROMEO mê nàng ROULETTE đến đó. Đi hồn hồn về bờ phờ. Rồi lại O.T. Rồi lại cày 2 jobs. Có những cụ già vào Restroom ngồi khóc sướt mướt.]

X

X

Sau đây là những cuộc đàm luận giữa Tào Tháo, một người rất đa nghi, song cả quyết và táo bạo đại diện cho nhà Đầu Tư và Quách Gia, một trong những mưu sĩ đại tài của Tào Tháo.

Tào Tháo : Tại sao phải đầu tư ? Đầu tư có lời gì, nếu để ăn tai sao ta không nhảy vào đánh lớn, thắng lớn ?

Quách Gia : Thủ Thủ Tướng, đầu tư có nghĩa là sử dụng tiền bạc hoặc phu luồng tiền nào đó để nhằm mục đích mang lại lợi tức. Nhà đầu tư có thể chấp nhận những sự rủi ro nào đó hẫu đổi lấy một mức lời khả quan tương xứng với mức độ rủi ro họ chấp nhận. Nếu nhà Đầu Tư chỉ dùng tiền tiết kiệm để kí thác vào các trường mực có lợi cố định tại Ngân Hàng thì nó không có nghĩa hoàn toàn là Đầu Tư. Trái lại mua bán bất động sản, công hay tư trái, cổ phần các công ty, hay thị trường vàng bạc, hàng hoá v.v... mới chính là Đầu Tư với đúng ý nghĩa của nó. Bởi lẽ, giá cả các loại đầu tư này luôn luôn thay đổi, nhà Đầu Tư có thể

kiếm được lời và cũng có thể bị lỗ lả v.v... Mặc dù vậy, nếu nhà Đầu Tư chỉ hỏi ý kiến một nhà Real Estate Broker họ sẽ nói rằng đầu tư về bất động sản là chắc ăn nhất hay nếu ông ta chỉ tìm gặp một Stock Broker thì lại nhận được một sự cố vấn chắc chắn là không có ngành đầu tư nào triển vọng lợi tức lớn lao hơn là đầu tư vào cổ phần các công ty... Thật sự, nếu xem xét kỹ thì mỗi loại Đầu Tư đều có những lợi điểm và khuyết điểm khác nhau, có những đặc điểm mà chỉ có loại này có, loại khác không có ..nhưng có thể nói rằng "Hết cứ loại Đầu Tư nào càng có nhiều may mắn thì triển vọng lợi tức lại càng cao" Risk và Potential return là những đặc điểm quan trọng của mỗi loại đầu tư mà chúng ta nên tìm hiểu chu đáo trước khi cam kết vào một loại nào đó. Nhà Đầu Tư dù nghèo hay giàu đều luôn luôn về việc họ có thể bị thua lỗ. Nhưng sở dĩ họ đầu tư vì họ muốn lợi dụng một cơ hội mà nếu thành công thì sự thành công ấy sẽ có thể to lớn vô cùng, đối với suốt cuộc đời làm việc nặng nhọc, họ cũng không thể để dành một số lợi tức lớn lao đến như vậy. Thí dụ, nếu một người nào đó mua stock của EXXON 25 năm trước đây với số vốn nhỏ là 5000\$, nay họ có một số vốn là 1 triệu Mỹ Kim và tiền Divident mỗi tháng lối 4000\$ Mỹ Kim, hay tháng 9 năm 1979 đầu tư 5000\$ mua 10,000 lạng bạc, chỉ bốn tháng sau bán lại lời hơn 200,000\$. Tức là hơn 40 lần số đầu tư ban đầu. Còn nói về sự rủi ro trong đầu tư thì ngay cả loại đầu tư chắc chắn nhất là về bất động sản thì những ai đã có kinh nghiệm mua nhà tại Ekera, Oregon hay Houston, Texas đã thấy nhà cửa mất giá đáng kể ảnh hưởng thoái trào kinh tế tại các vùng này. Do đó đối với đầu tư nếu ai bảo đảm rằng đầu tư này chỉ có lợi chứ không bao giờ lỗ, thì nhà Đầu Tư cũng nên cảnh giác để phòng.

Vậy Thủ Thủ Tướng, không có một ngành đầu tư nào hoàn toàn bảo đảm mà lại cho chúng ta có cơ hội đánh lớn, thắng lớn. Vấn đề ở đây là làm thế nào đầu tư đúng lúc thì lúc nào cũng có thể thắng lợi vẻ vang.

Tào Tháo : Quách Tiên Sinh có nhiêu lân nhác đến chử Broker. Vậy Broker có phải từ chử Broke mà ra không. Broke có nghĩa là thua cháy túi, vậy Broker có phải là người làm cho người ta thua cháy túi không, ta thấy đáng nghi ngờ lắm.

Quách Gia : Thủ Thủ Tướng, Broker là danh từ chung dùng để chỉ những người trung gian môi giới để thực hiện cuộc mua bán giữa hai bên: người bán và người mua. Nếu nói Broker là người làm cho người ta thua cháy túi thì tại sao ở sòng bài Nhà Cái lại được gọi là Dealer chứ không

phải là Broker, trong khi đó họ đã làm nhiều người thua bài đến sạt nghiệp. Đúng trên phương diện trào phúng thì cái gì cũng có thể cất nghĩa được một cách vô tội vạ. Thí dụ Hội Bô Lão thì được gọi là Hội Bô Lão, hay Võ Đài Tôn lại mang tiếng là Võ Đại Bịp cho đến ngày mọi việc đều sáng tỏ. Vậy thì Broker hay Broke cũng chẳng có gì là quan trọng, vấn đề ở đây là nêu muôn thắng tại chiến trường thì Đại Tướng cần binh sĩ giỏi, mưu sĩ hay, còn nêu muôn kiêm tiền trong vấn đề đầu tư thì phải tìm được Broker và ý. Đó mới là then chốt của vấn đề.

Tào Tháo : Ta nghe nói Đầu Tư cũng như nghiệp thuộc phiên, hể ai đã từng đầu tư thì dù có thua lỗ, có ký ca ký cóp được một tí tiền là lai tìm cách đầu tư tiếp. Đã thế nhà Đầu Tư chuyên nghiệp lại còn đầu tư vào đủ mọi thứ: stock, bond cũng chưa đủ, còn thêm commodity, rồi Option Futures nữa.. Tại sao có người say mê đầu tư đến như vậy, mà cũng có người chưa bao giờ dám đầu tư. Có thể là họ không hiểu rõ hay là họ không có đủ khả năng, hoặc không muôn kiêm tiền một cách nhẹ nhàng?

Quách Gia : Thủ Thuà Tưởng, trong cộng đồng Xã Hội, mỗi người một ý. Do đó có những người đã từng đầu tư thì lại càng say mê đầu tư vào đủ mọi thứ. Trái lại có những người chưa bao giờ đầu tư và sẽ không bao giờ dám đầu tư. Thân nghĩ là những người này quá bận rộn với sinh kế, và đôi khi tiền bạc không được dư thừa nên họ chưa nghĩ đến việc đầu tư xa xôi quá. Tuy nhiên, nếu những người này tiếp tục thờ ơ và không làm một việc gì để có thể tạo điều kiện thuận lợi cho, việc đầu tư thì cuộc đời họ cũng sẽ mãi mãi như vậy. Không phải chỉ những người giàu có mới có thể đầu tư được, trái lại người nào biết và dám đầu tư là đầu tư được. Nhìn vào quá trình của Mutual Fund tên là Templeton Growth Fund, nếu chúng ta chỉ cần đầu tư mỗi năm 4000\$, thì trong 20 năm sau chúng ta đã có trong tay hàng triệu Mỹ Kim. Vậy có thể nói rằng, ai cũng có điều kiện để đầu tư được và nếu chưa có thì tạo điều kiện để bắt đầu đầu tư vào một cái gì đó. Một vài thí dụ điển hình là nếu chúng ta tìm được một hàng bảo hiểm khác giá rẻ hơn, thế là có dù ra hàng trăm Mỹ kim, hoặc giả chúng ta không đi nghỉ hè nữa thế là có thể tiết kiệm vài ngàn đô để đầu tư. Bí quyết đầu tư rất là giản dị là cứ nhìn những người nghèo, họ làm những gì nếu chúng ta có thể làm ngược lại thì chúng ta sẽ trở nên giàu có. Người trung lưu ít khi chịu mua sách báo tìm hiểu về đầu tư, họ chỉ nhìn thấy cách kiêm tiền để dàng nhất là “cày 2 job, overtime v.v...” mà không thấy những cơ hội đầu tư có thể đem lại lợi tức lớn lao mà không phải đổ mồ hôi cực nhọc. Người nghèo họ càng không để ý hay không muôn tiêu tiền cho các buổi hội thảo hữu ích về đầu tư, thuế vu... Do đó nếu chúng ta đã làm việc khó nhọc cũng chưa đủ, chúng ta cần phải làm

việc thông minh và hữu hiệu hơn. Không có một chiến thắng vê vang nào mà không có đổ máu, cũng như không có một người thành công mà chưa hề thất bại trong đầu tư. Vì “thất bại là mẹ đẻ của thành công” và cứ mỗi lần thua là mỗi lần có thêm kinh nghiệm để chuẩn bị cho cuộc chiến thắng lớn lao sau này. Một nhà Stock Broker có nói với hạ thần “Trong đời Broker chúng tôi đã thấy nhiều người không giàu có gì mà bị thường rất nặng về đầu tư, thí dụ như mua stock của một company từ giá 50\$ một share và đến khi bán chỉ còn vài đồng một share. Thế mà tôi chưa thấy ai bỏ cuộc, do đó chúng tôi mới sống được”.

Thủ Thuà Tưởng, nêu Nguyễn Thái Hoc có nói “Không thành công thì thành nhân”, thì những ai nhất là Việt tị nạn tại Huê Ký đã từng bỏ nước ra đi, mất hết tất cả tài sản, thì nay không còn gì để mất thêm nữa. Vậy nếu không thành công trong đầu tư thì thay gì thành nhân, thì thành công nhân hăng Điện Tử vậy và không một ai ở đất nước, dù thất bại cay đắng đến đâu đi nữa, phải ăn cháo, trái lại tệ nhất cũng được ăn thịt gà.

Tào Tháo : Việt tị nạn ở Huê Ký ai cũng đầu tắt mặt tối, cày ít nhất cũng một JOB, cộng thêm Overtime, song vẫn không khá được. Trong khi đó, nước Mỹ là nước có nhiều tì phú và triệu phú nhất Thế Giới, thủ tướng tưởng một tì phú có thể xài một ngày 2000\$ Mỹ Kim và xài như vậy suốt đời cũng không hết. Vậy làm cách nào để nêu không được khá như họ mình cũng đỡ khổ hơn là làm việc quá sức nhọc mà vẫn không giàu có được.

Quách Gia : Thủ Thuà Tưởng: Ở Mỹ trung lưu thì dễ, song làm giàu khó lắm “Một lý do để hiểu là nếu chúng ta chỉ trông chờ vào đồng lương ba cọc, ba đồng thì dù loại “bill”, thuế má nặng nề, và nhất là lạm phát sẽ không bao giờ cho phép chúng ta trở nên giàu có được. Nhưng tại sao chúng ta phải mong làm giàu, gia sú cứ đi làm, hết giờ về vui với gia đình, tâm hồn thanh thản có phải hồn không? Câu trả lời là thực tế sẽ không dễ dàng như vậy. Nếu người xưa có câu “Biết nhàn chính là nhàn vây, biết đủ chính là đủ vây” thì câu này chỉ còn có ý nghĩa rất là hạn chế, bởi lẽ ở Mỹ cái gì cũng phải sản xuất và cạnh tranh triệt để, nếu không sẽ bị đào thải. Con người làm việc cực nhọc đã dành, tiền bạc cũng phải sản xuất một cách khôn ngoan, hiệu quả. Nếu chúng ta không hiểu và không bao giờ có ý định đầu tư thì ông Lạm Phát, vị Đại diện của nền kinh tế tự do sẽ thay chúng ta hưởng thụ trước, hầu hết những gì đã tích lũy do chính mồ hôi nước mắt của chúng ta mà đáng lẽ chúng ta phải được hưởng. Thử nhìn lại 15 năm qua tỷ lệ lạm phát đã lên đến hơn 300%, và một đồng bạc đến nay còn giá trị được bao nhiêu? Nếu vốn liếng dành dụm của chúng ta chỉ sản xuất lè phè tại trường mục tiếc kiêm ở Ngân

(Xem tiếp trang 11)

lương bông nhận được. Sự hãi lòng không dừng lại lâu. Hắn nhận chân rằng, công việc tại xứ Mỹ bấp bênh, chưa biết mết việc ngày nào. Tưởng lại không có gì bảo đảm. Còn đi làm là còn bị bóc lột. Hắn mơ ước được có một cơ sở thương mại riêng. Hắn đọc báo, tìm hiểu, đi quan sát thiên hạ làm ăn. Và hắn lại bắt đầu thấy đau khổ, vì chưa tạo lập cho mình được một cơ sở để tự làm chủ lấy mình. Gặp bất cứ ai, nó cũng mãi mê nói đến chuyện thương mại. Hắn mất ngủ trong nhiều năm để suy nghĩ đến cái cơ sở thương mại mà nó sẽ làm chủ sau này. Âu-lo, khắc khoai, lao tâm khổ trí để tạo dựng một cơ sở thương mại làm thân thể nó hao gầy, tâm thần nó bại hoại. Cuối cùng, cơ sở thương mại của hắn ra đời. Hắn hân hoan. Tiền vay muộn của ngân hàng, của bạn bè để lập nên cơ sở thương mại. Bây giờ, hắn mới thấy những lo âu mọi tràn ngập như nước lũ, không thấy hân hoan đâu cả. Phải làm việc 16 tiếng mỗi ngày, lo cả trong giấc ngủ. Lo sao cho có khách hàng, lo cho huê vén lúc ban đầu, hắn ước sao cầm cự được vài năm đầu, sau đó có lời vào thì hắn bắt đầu an nhàn được. Quá lo âu, quá mệt nhọc, nhiều khi hắn muôn buông xuôi. Nhưng hắn thành công một cách mau chóng, bất ngờ. Một phần vì hắn biết lo lắng chăm chỉ, một phần lớn vì may mắn, vẫn hên. Cơ sở thương mại phát đạt, tiền bạc vào "nhũ nước". Hắn thấy một cơ sở chưa đủ, mở thêm một cơ sở thương mại khác. Lo âu lại càng nhiều hơn, tiền bạc cũng vào nhiều hơn. Đến lúc nó nhận thức rằng, tiền lời nó kiêm được phải đóng thuế quá cao. Hắn phải đầu tư để tìm "cái vỏ che thuế". Hắn mua nhà, mua thêm đất đai... Nợ nần càng lúc càng nhiều, vì nó đầu tư nhiều, tiền lời nhiều. Nỗi lo âu của nó bây giờ thì quá lớn, và tham vọng của nó cũng lớn theo. Hắn muốn được độc quyền thương mại một ngành nào đó. Hắn lại buồn vì thấy trong nước Mỹ, khó độc quyền một ngành thương mại nào. Hắn càng buồn hơn khi đem so sánh tài sản của hắn với những người giàu khác trong xứ.

Hắn tâm sự với bạn bè: càng ngày tóc càng trắng vì âu lo. Nỗi âu lo, nỗi khổ tâm càng ngày càng nhiều, càng ngày càng lớn lao. Trước kia no ít thì lo ít, nay no nhiều thì lo nhiều.

Hắn đã quên mất những ước mơ đón chờ khi còn năm tù.

GIỚI THIỆU ĐẦU TƯ

Tiếp theo trang 9

hàng thì đã và sẽ không bao giờ đuổi kịp mức độ lạm phát và càng kéo dài chừng nào, chúng ta càng bị thiệt hại nhiều chừng này. Chính lạm phát đã là lý do khiến cho chúng ta dù không thích tranh đua làm giàu, cũng phải tìm cách đầu tư vào một cái gì đó để bảo vệ được những gì mình đã xây dựng được. Hãy nhìn chung quanh chúng ta, ai cũng lo việc đầu tư cho riêng họ, kể thì mua bond, người mua stock, hoặc mutual fund, đồng đảo người khác đầu tư vào thị trường commodity, option future v.v... Càng ngày càng có nhiều người tham dự đồng đảo vào các ngành đầu tư táo bạo như stock và commodity. Con số thương vụ của hai ngành này cứ hai hoặc ba lần nhiều hơn mỗi năm, có những ngày tổng số lượng share trao đổi tại thị trường chứng khoán lên đến hàng trăm triệu share, họ còn đang nghĩ đến việc tổ chức thị trường chứng khoán trên Thế Giới thành một thị trường chung hâu có thể mua bán 24 giờ một ngày. Còn riêng về tổng số thương vụ của commodity đã lên đến con số kỷ lục 7.3 trillion dollars hay 7300 Billion dollars tức gần gấp ba tổng sản lượng quốc gia của Hoa Kỳ. Vậy thì có thể nói là các ngành đầu tư về stock và commodity thuộc về khuynh hướng chung của thời gian hiện tại, cho đến khi có một loại đầu tư nào khác thay thế được. Bây giờ chúng ta còn trẻ, chúng ta nên bắt đầu tìm hiểu, học hỏi về đầu tư, còn đã luống tuổi thì lại càng phải lo nhiều hơn nữa để còn kịp thì giờ hữu trí nhàn hạ. Việc đầu tư bằng cách mua life insurance chỉ là để có một sự bảo vệ hạn chế nào đó chứ không phải là một đầu tư "pay off" cho người đã có công khổ nhọc cho công cuộc đầu tư đó. Vậy bằng hình thức này hay hình thức nọ, ai cũng phải đầu tư, ngay người nội trợ hiền lành còn biết đầu tư vào con cái để giúp đỡ cha mẹ tuổi già. Đó cũng là một hình thức đầu tư có lợi vậy.

(CÒN TIẾP KỲ SAU VỀ CÁC LOẠI ĐẦU TƯ VÀ CÁC BÍ QUYẾT ĐẦU TƯ, CÙNG CÁC KINH NGHIỆM XƯỞNG MÁU VỀ ĐẦU TƯ)

PHÂN UU

Được tin trê AH dàn anh
 Cụ CHU VĂN MẬU
 đã qua đời ngày 5 tháng 7 năm 1984
 tại California hưởng thọ 93 tuổi.
 Ái Hữu Công Chánh xin thành thật
 phân ưu cùng tang quyến và cầu
 chúc hưởng hồn cụ sớm phiêu diêu
 miên cực lạc.